

et Udvalg. Det forekommer mig, at derved Intet vilde være tabt. Nedsætter man nu et Udvalg, saa vil Loven ikke komme ud i denne Session, det er klart; lader man den gaae til 2den Behandling og seer de Endringsforslag, der da fremkomme, vil man jo, naar man ikke finder dem tilfredsstillende, kunne nedsætte et Udvalg.

Schmann: Det er mig ubegribeligt, hvorledes man til Støtte for at lade Lovforslaget uden videre gaae igennem Thinget kan paaberaabe sig, at Sagen allerede tidligere har været behandlet; thi det vil dog ved den løseste Gjennemlæsning af Lovforslaget vise sig, at det i mange Punkter indeholder andre Anskuelser end dem, der ere blevne udtalte af Landstinget. Dette ubeløkker jo naturligvis ikke, at Landstinget ved en fornyet Overveielse kan komme til at give andre Anskuelser Fortrinet; men det forekommer mig dog, at det er det Første, Landstinget skylder sig selv, at tage under alvorlig Overveielse, om det vil frasælde tidligere af det udtalte Meninger og tiltræde de i dette Forslag fremsatte. Det er paa ingen Maade min Mening, at Landstinget, eller noget enkelt Medlem i sin enkelte Færd, bør af nogen som helst Corporationsaand holde paa Noget, som det eller han selv engang har udtalt, naar der fremtæder noget Andet, som efter god Overveielse befindes at maatte gives Fortrinet; en saadan begrundet Forandring af Anskuelse skal jeg baade som enkelt Mand og som Medlem af denne Corporation være saa villig som Noget til baade at gaae ind paa og at tilraade; men at frasælde, hvad man selv har, som jeg

dog maa antage, efter en god Overveielse vedtaget, og tiltræde noget andet Uprøvet, er rigtignok en Grad af Resignation, som jeg synes det maa være overmaade vanffeligt at tillegne sig, især i et Forhold som dette, hvort dog de fleste af Landstingets Medlemmer maae ansee sig aldeles kompetente til at bedømme Sagen. En saadan Resignation kan ganske vist i mange Forhold være en Pligt. Jeg har tidligere ved en Sag, som gik ind paa meget fine juridiske Begrebsbestemmelser — jeg sigter til Fallitloven — tilladt mig at sige, at der var Forholdet af den Natur, at det var meget vanffeligt fuldstændigt at overskue alle Consequenserne af en lille Forandring paa mangfoldige offentlige Forhold, og at der altsaa var et Tilfælde, hvor ialtsald de fleste af os maae søle sig kaldede til at paalægge sig en stor Resignation. Men her gjælder det om Forhold, hvorom de fleste af Thingets Medlemmer maae tillægge sig selv en fuldkommen begrundet Mening, og her at frasælde tidligere vedtagne Anskuelser og tiltræde andre uprøvede, synes mig at være i en ganske speciel Grad at give Afkald paa sin Deelagtighed i en saadan Lovs Tilblivelse. Der henvistes atter ved denne Leilighed til, at man kan stille Endringsforslag til anden Behandling og saaledes faae Sagen prøvet; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det i det Hele i saadanne indgribende Forhold ingenlunde er en ønskelig Vej at gaae; og det er netop derfor, at vore Regulativer og vore Sædvaner have forekrevet en Prøvelse i Udvalg, hvor der er Spørgsmaal om en stor Masse af Detail.